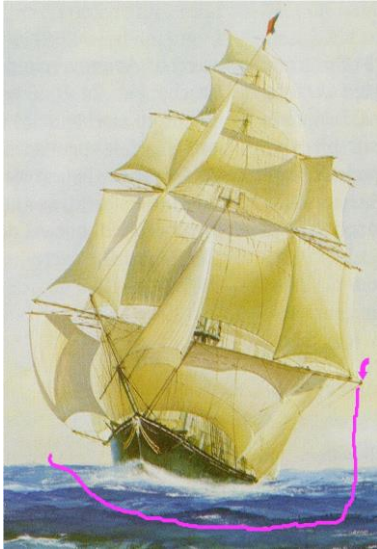

Kielhalen

Kielhalen is een lijfstraf die in het verleden a/b van schepen door de krijgsraad werd opgelegd.

De veroordeelde werd aan een lijn, die over blokken aan de nokken v/d grote ra liep, aan bakboord te water gelaten en aan stuurboord weer op gehaald.

Vóór de uitvoering werden de volgende veiligheidsmaatregelen getroffen:

1^e betrokkene werd op de punt v/d grote ra(aan bakboord), v/d grote mast geplaatst.

2^e de lijn waaraan hij vastzat werd gemerkt.

3^e de oren werden dicht gesmeerd met was om vollopen met water te voorkomen;

4^e op de bovenarm(in de elleboog) werd een grote spons bevestigd waarin hij kon bijten om zo min mogelijk water binnen te krijgen;

5^e hij kreeg een soort loden harnas om;

6^e aan stuurboord werd een roeiboot te water gelaten met daarin enkele van zijn maten en de scheeps-chirurgijn.

Hierna werd hij van de ra geduwd en doordat de ra ruim uitstak buiten de sloop, raakte hij deze niet.

Door de zwaarte van het loden harnas zonk hij als een baksteen de diepte in en werd de lijn gevierd tot het merk aan de lijn.

Dit merk was zodanig aangebracht dat hij dieper onderwater lag dan het schip stak, maar niet zo diep dat hij de zeebodem zou raken.

Hierna werd de lijn aan stuurboord aangehaald en aan bakboord gevierd, zodat betrokkene onder het schip werd doorgetrokken.

Aan stuurboord haalden zijn maten hem zo spoedig mogelijk in de sloep waarna de scheepschirurgijn hem onderzocht. En soms werd hij klaargemaakt voor de volgende tocht onder het schip door.

De behandeling werd 2 tot 3 maal uitgevoerd, waarna meestal nog een tuchting van een aantal stokslagen volgde.

Kielhalen werd niet als een ontorende straf gezien en de man werd niet in rang verlaagd en kon nadien nog gewoon opklimmen tot hogere rangen.

De straf werd niet als (voor die tijd) een zware straf gezien. Hij werd eerder beschouwd als een soort waarschuwing. (een gele kaart).

Men kende in die tijd veel zwaardere straffen.

